

Primo quidem vobis Athenienses deos atque deas omnes precor
 ut quum benevolentie ipse semper habui et erga hanc ur-
 bem et erga vos omnes, tantum in nunc a vobis preste-
 am impia certamine. Deinde ut quod maxime in re vestra fu-
 turum sit et pro vestra pietate atque gratia id vobis dii iudicium
 ponant. Nam autem ut inimico meo parentis quocumque me
 audire oporteat amovetur. Nam acerbum quidem id est sed
 legibus atque iuramentis est ut ambo pariter audire
 debeant. Id autem iudicare in partem benevolentiam usque impie-
 tati. Verum ut quem ordinem et quod genus defensionis quod
 decertandum elegerit, ego vos suo arbitrio vel permittam. Mul-
 ta igitur in vobis ego dicitur loco sum et testimonia in hac
 causa. Sed parve duo ea quae praemagnum. Primum quod non de
 quali re nobis certamen est. Neque enim est par hoc mihi
 vestra benevolentia praestari et huic in hac sua accusatio non
 obtinere. Sed mihi quidem nolo autem quicquam triste dicere in
 apud orationem meam. Hic vero ex superabundantia quadam ad ac-
 cusandum accessit. Secundum quod hominibus cum eis natura meli-
 ut crimina ac maleficia in alios libenter audiant eos vero
 qui se laudant pro moleste ferant. horum itaque quod voluptate
 quandam in se habere videtur penes hunc est, quod autem in
 veritas ut ita dicam conturbat, id mihi relinquere. Et si
 hoc cavens ea quae a me gesta sunt reticebo, nihil hinc
 videor, quod accusatori respondere queam, nec quas ob res me
 honore dignos ostendere. Secundum autem ea referam, saepe
 mihi de me ipso dicam, necesse est. Conabor vero quod modeste
 id facere, quod res ipsa ac necessitas cogit, huic meo
 impetare debebit, quod eiusmodi causam introduxit. Neque enim
 dem iudices vos plane confiteri eorum esse mihi esse debere
 de thestiphonte, nec minoris omnia curae mihi esse debere.
 Nam omnibus quidem spoliari dicitur atque acerbum est. ^{maior}
 autem si ab inimico hoc habeat. Praeterea vero benevolentia atque
 caritate et sic quod praestari potest, pro magis est, cum eiusmodi
 causa sit, vos oro atque obsecro iudices, ut me accusatori
 respondente quocumque leges praecipit, audiat, quas si quod
 a principio illas posuit solon, ut studiosus vestri magis quod popularis
 non solum promulgatione atque scriptura firmata esse
 censuit. Verum etiam iure urando eorum quod iudicari forent. Non
 quia arbitretur vobis fidem deesse, sed quia communi atque calum-
 nias ab eo quod pro loco dicit ostendit, nullo modo res effugere
 possit, nisi quibus vestrum iudices religionem eorum deos con-
 servant, cum postremo locutur, benivole audiat, atque ita se
 equum eorum, usque praestent, summae curae rei diligenter in-
 spiciat. Cum autem re totius private vitent et eorum quae in
 re praestitit, ro ut videatur, hodierno die a me reddenda
 sit. Volo quocumque a principio feci, ita nunc rursus deos
 invocare et in pietate vestra precor, primum quod quum bene-
 volentiae semper habui erga hanc urbem et erga vos
 omnes, tantum nunc mihi a vobis in hac causa preste-
 Deinde ut vobis profuturum sit, et ad gloriam civitatis omnino

magis precor, magis
 hoc quod vobis est
 apud me
 deus
 deus

est non solum nisi
 exsuperatione
 athenienses

quod praestitit

magis praestitit

Solon

ut in vobis